

Amtsstuernerne kunde gives Ordre om, at de skulde meddele os, naar Følk ikke længere holdt deres Bygninger asjurerede. Sagen er jo nemlig den, at et Pant har større eller mindre Værdi, efterjom der staar Bygninger paa det eller ikke, og skulde man saa en skønne Dag blive nødt til at overtage et Pant, hvor Bygningerne vare brændte, og den Bedkommende ikke havde asjureret Bygningerne, saa at Assurancefum ikke kunde faas, vilde Pantet muligvis gaa saa lavt ned i Pris, at Overformynderiet tabte en Del af sine Midler, og det, der for Laanebestyrelserne jo absolut maa være Hovedbetingelse, medet overfor denne Art Midler, er, at de Umyndige ikke udsættes for noget som helst Tab, at der altsaa bliver gaaet saa rigtigt frem med Hensyn til Sikkerheden paa ethvert Omraade som muligt. Netop fordi jeg anser dette for en af Hovedbetingelserne, vil jeg være med til at staae enhver som helst Lettelse, hvorved disse Midler kunne blive stærkest muligt søgte til virkelig udmærket gode Pantar, og det vil denne Lov hjælpe med til i Diebliffet. Derfor tillader jeg mig at anbefale den til hurtigst mulig Fremme af dette Thing.

Justitsministeren (Mellemann):

Jeg skal først tillade mig at bemærke med Hensyn til Bekjendtgørelserne, at det, der her er kommet frem, egentlig ikke er noget Nyt; der er, som allerede den sidste ærede Taler bemærkede, allerede forud en Praxis i saa Henseende, og jeg skal der minde om, at den Lovbestemmelse, som jo nu gælder, nemlig Loven af 26de Mai 1868, bruger temmelig vage og ubestemte Udtryk, hvorefter det ingenlunde kan betragtes som afgjort, at det vil være tilstrækkeligt at bekjendtgjøre Laanene i Stiftstidenden, naar den i Virkeligheden kun er lidet udbredt i Stiftet. Der staar intet Andet end: „Intet Udlaan i faste Eiendomme bør ske, forinden det til Udlaan bestemte Beløb har været behørigt udbudt ved Bekjendtgørelse for og i det Amt, hvori Udlaanene skulle søges anbragte“. Det er den Regel, der gælder nu, og den tror jeg har altid været anvendt saaledes, at det har været betragtet som Noget, der var henvisst til Laanebestyrelsens Skøn, hvorledes den vilde bære sig ad med at udbyde Midlerne i Amtet paa en Maade, der kunde kaldes slydesgjørende. Der kan naturligvis der altid komme Klager frem, og man kan mene, at der er Blade, hvori de ikke ere udbudte, men hvori de burde være udbudte, ligesom ogsaa at Laanene ere blevne udbudte i Blade, hvori det var mindre nødvendigt at udbyde dem, men jeg tror ikke, at det nytter noget at

komme ind derpaa, det er Noget, som er uindgaaeligt, at den Slags Klager altid ville fremkomme. Jeg mener derfor, at den Bestemmelse, der saaledes er sat ind i Lovforslaget, ikke faar synderlig Betydning, maatte dog i hvert Tilfelde kun saa megen, at den slaar den Praxis, der i Forveien herskede, noget mere fast, og maatte den paa et eller andet Sted kunde fore til Nødvendigheden af, at man bekjendtgjorde i et andet Blad, end man tidligere har fundet nødvendigt, for derved at undgaa enhver Bredelse om, at man ikke har bekjendtgjort paa behørig Maade. Det er jo slet ikke Meningen med den Slags Bestemmelser, at de skulde tages paa en saa mathematisk Maade, at de skulde indeholde en Forpligtelse for Laanebestyrelsen til at indstaa for, at der ikke var Blade i Stiftet, der f. Ex. havde 3 Abonnenter flere end det Blad, hvori den havde bekjendtgjort. Det maa naturligvis overlades til de Folks bedste Skjønnende, og det er jo Noget, der i Virkeligheden herfter en bestemt Opinion om paa Stedet, hvilke Blade der have den største Udbredelse. Jeg tror derfor, at det er at lægge for megen Vægt paa denne Bestemmelse, at det er at tillægge den en større Rækkevidde, end den egentlig har, saaledes som de nuværende Forhold nu en Gang ere, naar man betragter den som Noget, der kan have større Konsekventer. Jeg mener, at det er et helt andet Forhold hvorledes der skal forholdes med retslige og lignende Bekjendtgørelser.

Jeg vil dernæst bemærke et Par Ord med Hensyn til Brandforsikringen, skjøndt det ikke ligger for, efterjom der Intet findes derom i Lovforslaget, og det er altsaa Noget, der, hvad enten Forslaget vedtages eller ikke vedtages, bliver, som det er, paa samme Punkt som nu. Jeg skal der bemærke, at der jo ikke kan være Tale om andre end de Brandforsikringer, der ere godkjendte af Justitsministeriet, men naar en Eiendom er brandforsikret i en saadan, vil der, forekommer det mig, fra Administrationens Standpunkt ikke være nogen Grund til at stille andre eller større, videregaaende Fordringer. Jeg skal bemærke, at naar en Brandforsikring er gjensidig, og den har faaet en nogenlunde betydelig Udbredelse, maa den jo i Almindelighed betragtes som solvent. Om den har et stort Reservecfond eller ikke, forekommer mig i Virkeligheden kun at være et Spørgsmaal, der er af Bigtighed for Interessenten. Jeg skal ikke nægte, at jeg vilde være betænkelig ved at være Interessent i en Brandkasse, naar den havde et altsaa lille Reservecfond, thi saa var man jo udsat for at kunne blive overrasket med en yderst